

Kisvárdán a reformáció viszonylag korán, az 1530-40-es években megjelent, de igazán erőre csak az 1600-as évektől kapott. A felekezet sokáig csak fatemplommal rendelkezett, 1802-ben kezdték építeni a szilárd falazatú templomot, részint téglából, részint a vár elbontott alapjának köveiből. A templomot 1803. december 7-én szentelték fel.

1833. április 2-án tették le a kőből készült templomtorony alapkövét, és a helyi lakosokon kívül néhány Zemplén megyei község támogatása is szükséges volt az elkészültéhez. Ekkor a templom épületét három öllel kitoldották. A torony sisakja a végleges formát 1871-ben kapta, amikor Tutkovics János ácsmesterrel átalakították. Így a templom keleti homlokzata előtt áll 28 méter magas órapárkányos, két oldalán melléktornyos épületrész.

A templomot 1868-ban és 1884-ben felújították, azonban a hívek számának növekedésével az épület kicsinek bizonyult ezért a templomot ismételten kiszélesítették. A munkálatok költségeire felekezet nélkül adakoztak a kisvárdaiak és a helyi egyletek. 1897 márciusára Katona György elkészült a tervvel, s megkezdődött a munka, melynek során északon és délen mintegy másfél méterrel kijebb tolták a falakat. Így 15X

16 méteres belső teret kaptak. Az így kibővített térben a régi karzatot lebontották és U alakú karzatot emeltek. A szószéket Tóth József kisvárdai asztalos készítette. A kőműves munkát Szánthó Bertalan, az ácsmunkát Gerkó Sámuel, a bádogos munkát Schwarcz Mór végezte. A felszentelést 1897. december 5-én tartották.